

Verska vojna v Nemčiji - Polet preko severnega tečaja

Nazijska vlada prepovedala katoliški duhovščini vsako kritiziranje nazijskega gibanja. — Duhovščina v mestu Freiburgu se ukazu ni uklonila. — Judje in vojni veterani proglašeni s katoliki vred "sovražnikom nazijskega gibanja".

Berlin, Nemčija. — V intenzivni kampanji, ki so jo naziji podvzeli zadnji teden proti vsem "sovražnikom nazijskega gibanja", so postavili katoliki na prvo mesto in duhovniki so prejel od vlade strog opomin, naj se v svojih pridigah ogibajo vsake besede, ki bi bila naprjena proti naziizmu. Objavljeno je bilo istočasno, da bodo naziji poslali v vsako cerkev svoje zaupnike, kateri bodo pazili na to, kaj se bo v pridigah govorilo.

Po večini cerkvah so duhovniki upoštevali svarilo in omejili svoje govore le na verske zadeve. Pokazal pa se je odpor v mestu Freiburg, v provinci Baden, kjer se je v nedeljo s priznanjem objavil pastirski list tamnega škofa, v katerem so se zglasili naziji in se jim je očitalo, da so kršili določbe konkordata z Vatikanom. Pričakovalo se je, da bodo oblasti na licu mesta nastopile. Ni pa se to zgodilo. Sicer vsled tega ne, ker se v omenjenem mestu do nedelje ni moglo vladno svarilo javno proglasiti, kajti mesto nima večernih listov.

Podobna gonja kakor proti katolicanom, je v Nemčiji v teku tudi proti judovskemu prebivalstvu, pri čemer lokalne oblasti še bolj fanatično nastopajo kakor vlada sama. Tako je mestni odbor v Osann-am-Mosel sprejel resolucijo, po kateri je judovskim osebam prepovedano, da bi se priselile v to mesto, ter ne more noben Jud niti najeti stanovanja, niti kupiti hiše. Resolucija gre še dalje in prepoveduje vsem trgovcem, da ne smejo trgovati s kakim drugim mestom, katero ima kakoršni koli zvezo s kakim Judom. Kupovalci od judovskih trgovcev pa je ožigosano kot veleizdaja napram ljudstvu in narodu.

Kakor se neverjetno sliši, je vendar resnica, da so naziji uvabili med svoje sovražnike tudi vojne veterane. Prištevajo jih namreč med "konservativce", ki ne morejo uživati v novi red Nemčiji. Guvernerji v mnogih provincah so nastopili proti organizacijam veteranov in jih razpustili.

TRAGIČEN KONEC MLAGA PARA

Chicago, Ill. — V soboto se je zgodil na južni strani Chicage zločin, v katerem je neki Jos. Gornik zadal 19 letno dekle Mae Lukavich. Oba imena sta slovanskega izvora in prizadeta bota gotovo ali Hrvat, ali pa Čeha. Vzrok tega zločina je blazna ljubez. Joseph Gornik je bil baje blazno zaljubljen v Lukavichevo in obenem silno ljubosumen, vedno se je pretepal z vsakomur, o katerem je sumil, da mu zalezuje njegovo ljubljeno. V soboto sta šla Gornik in Lukavicheva v bližnji park, kjer sta se razgovarjala in končno pravi Gornik, da sta sklenila pogodbo, da bota oba umrla, eden drugega zabodla z nožem. Tako seveda izpoveduje Gornik. Najprvo je zabodel z nožem v prsa Luka-

PRIPRAVE ZA POVRATEK

Bivši grški kralj pripravljen za povratek na prestol.

London, Anglija. — Bivši grški kralj Jurij, kateri je bil svoječasnno izgnan in ki zdaj stanuje v nekem tukajšnjem hotelu, je baje prejel koncem preteklega tedna tajna navodila iz Grčije, naj bo pripravljen, češ, da je pot za njegov povratek na prestol popolnoma ugotovljena. Baje se je imelo njegovo potovanje v Grčijo izvršiti že v nedeljo. Klub strogi tajnosti, s katero so se pripravljali, pa so časopisi izvedeli za njegovo gibanje in ga objavili, vsled česar se je potovanje odložilo.

SWEITZER ZGUBIL PRAVDO

Chicago, Ill. — Robert Sweitzer, bivši okrajni klerik in nekaj časa okrajni blagajnik, je zgubil pravdo, v kateri je tožil na okrožnem sodišču okrajni odbor, ki ga je izključil od urada okrajnega blagajnika na podlagi primanjkljaja v okrajni blagajni, katerega pa ni v obljubljenem času vrnil. Sodnik Burke je razsodil, da primanjkljaj v blagajni je zadostni vzrok, da je okrajni odbor nastopil proti njemu, kakor je in da vsled tega Sweitzer nima nikake podlage zahtevati pravico, da se mu vrne urad okrajnega blagajnika.

RELIEF V DRŽAVI IOWA USTAVLJEN

Des Moines, Ia. — Reliefni urad v državi Iowa je obvestil vse svoje lokalne pisarne, da naj se ustavi vsa javna podpora za nedoločen čas. Vzrok temu je, ker farmarji iščejo že zadnjih 10 dni farmerskih delavcev za pomoč pri žetvi in mlatvi, pa se je odzvalo vabilu farmarjev le pičlo število prijavitelcev. Urad ne bodo zdaj dajali podpore družinam toliko časa, da se bodo vsi sposobni za delo prijavili za službo na farmah. Pravijo, da nekateri so se tako privadili živeti na javni podpori, da so zdaj brez vsakih ambicij.

VELIKA ZRAKOPLOVNA NEZGODA

San Bernardino, Svica. — Veliko potniško letalo od Royal Dutch Air Line, ki so ga nazivali "Leteči hotel", se je med obratom v zraku pobabil. Nahajal se je ravno nad najvišjimi gorskimi grebeni gorate Svice. Ker je ni mogel vzdržati več v zraku je iskal primerne prostora za pristanek, a ga ni mogel najti, zadel je v skale in se razbil. 13 potnikov, ki so se nahajali na krovu so se vsi pobili, ko je letalo treščilo ob skale.

New York, N.Y. — The Journal of the American Medical Association, piše, da ne bo dolgo, ko se bo medicinski vedi posrečilo dvigniti povprečno starost ljudi. Nove iznajdbe, boljše zdravstvena kontrola in oskrba, bodo podaljšale povprečno starostno dobo na 105. let starosti.

RELIEF USTAVLJEN

Springfield, Ill. — Načelstvo urada Illinois Emergency Relief Commission je dobilo nalog, da ustavi v 43. okrajih države Illinois z obratom raznih reliefnih del, ki jih je vodila reliefna komisija iz vzroka in namena, da se je dalo nezaposlenim in podpre potrebnim delavskim družinam zaslužek. Več, kakor 15.350 delavcev, ki so bili v teh okrajih na plačilni listi reliefne komisije, je s tem zgubilo svoj zaslužek.

KRIŽEM SVETA

Tokio, Japonska. — Mornariški minister je izdal ukaz, da se imajo pripraviti vse za akcijo sposobne bojne ladje za velike mornariške manevre. Posamezni skvadroni bodo imeli svoje vaje tekoni avgusta in septembra. Skupni manevri vsega japonskega vojnega brodogoja pa bodo v jeseni. To je nekaj japonski odgovor na velike mornariške manevre ameriškega brodogoja, ki so se zaključili pred nekaj tedni.

Buenos Aires, Argentina. — Argentinska vlada je izdala te dni zakonsko določbo, da morajo vsi dopisniki tujemškega tiska, ki se nahajajo v Argentini položiti poroštvo od 5 do 50 tisoč pesov. Poroštvo bodo sprejemali poštne uradi. Vsak tak dopisnik, ki bi poročal o neresničnih stvareh v Argentini, bo zapadel s svojim poroštvom. Na ta način bo vlada kontrolirala tujemške dopisnike v Argentini.

San Pedro, Calif. — Japonski parnik Komaki Maru, ki je opremljen z novim Diesel motorjem je zadnji teden dosegel hitrostni rekord v vožnji iz Japonske preko Pacifika v Ameriko. Široki Pacifik je prevozil v 11 dneh, 23 ur in 18 minut.

6,250 MILJ BREZ POSTANKA

Sovjetski letalec namerava upostaviti zračno zvezo z Ameriko preko severnega tečaja.

Moskva, Rusija. — V največji tajnosti se je pripravljaj sovjetski letalec Sig. Levanevski za polet, ki bo, ako se bo posrečil, zadobil zgodovinski pomen. Polet se bo izvršil iz tukajšnjega mesta preko severnega tečaja v Zed. države s končnim ciljem San Francisco. Vso to razdaljo, ki znaša 6.250 milj, namerava letalec izvršiti v enem samem poletu brez vmesnega postanka.

Polet, ki se je imel pričeti v ponedeljek jutraj, ima v prvi vrsti praktični namen. Letalec namerava namreč dokazati, da je pot preko severnega tečaja najbolj pripravna za aeroplansko zvezo s Severno Ameriko, ker je najkrajša. Istočasno se je objavilo tudi, da ima sovjetska vlada v načrtu, da bo ustanovila na severnem tečaju vremensko opazovalnico. Ta bo dajala vsak dan po radio napovedbe glede vremena in poročila o zračnih tokih. Istočasno pa se bo moštvo pri tej opazovalnici bavilo tudi s preiskovanjem oceana in bo proučevalo premikanje ledenih mas.

STAVKARSKI NEMIRI V SOUTH DAKOTI

Sioux Falls, S. D. — Med stavkarji in stavkokazi v klavnica družbe John Morrell Packing Co. je prišlo do težkega spopada, v katerem je bilo 50 delavcev težko poškodovanih, izred katerih mnogi so morali v bolnišnico. Oblasti so zagrozile, ako pride še do kakega spopada med stavkarji in stavkokazi, da bodo zaprosile za vojaško moč.

Iz Jugoslavije.

Letošnja letina v Beli Krajini ne kaže nič kaj dobro, ker je zadnje tedne pritisnila suša. — Žrtev Kamniških planin je postala komaj 25 letna uradnica Mira Zupančičeva. — Številne druge vesti iz domovine.

Zetveni izgledi

Novo mesto, koncem junija. — Leto za letom tarejo kršno in obubožano Belo Krajino razne nadloge. Tudi letos se belokranjskemu kmetovalcu ne obeta nič dobrega. Že prve dni maja je slana opustošila vinograde, mesta do 100%. Za nabavo moderne galice prebivalstvo nima denarja in tako bo letošnji pridelek vina zelo pičel, tudi če izostane šiba, ki zelo pogosto tepe te kraje, to je toča, katere je lani samo v eni občini napravila nad 2 milijona dinarjev škode. Letošnja slana v maju ni prizanesla niti sadnemu drevju, niti deteljščem. Radi zelo majhnih padavin v maju pa je tudi trava silno redka, to bo hud udarec za tukajšnje živinorejce, saj še v normalnih časih primanjkuje krme.

Vina in sadja ne bo, živinske krme tudi ne, kajti v tekočem mesecu juniju tudi ni bilo dovolj padavin. Še slabši so pa žetveni izgledi pri ostalih sadežih, ki dajejo belokranjskemu kmetu vsaj skromno hrano. Pšenici, ki je s početka dobro obetala, je zadnji vročinski val silno škodil. Kolikor je bo, bo drobna in nezavita. Z drugimi žitaricami ni nič bolje; edino koruza še ne občuti toliko suše, toda krompir je že začel pojemati v rasti, zlasti na neprikladnih zemljah.

Razumljivo je, da gleda prebivalstvo z velikim strahom v bodočnost in obupuje, kajti kjer ni kruha in dohodkov, zvene vse melodije bolj žalostno.

V planinah se ponesrečila

Ljubljana, 30. junija. — V petek jutraj sta Mirko Stepinšek, uradnik mestnega magistrata in Mira Zupančičeva, uradnica uprave dnevnika "Jutro", že zgodaj krenila iz Kamniške Bistrice, kamor sta prispela že večer poprej, na Kokrsko sedlo. Od tam sta se podala čez Velike podce proti Mlinarskemu sedlu. Pot je bila precej slaba, razdrpana in raztrgana in kot je Stepinšek prijel za prvo vrvo, se mu je odtrgala s klinom vred in bil kmalu padel. Kljub temu sta nadaljevala pot in prispela čez malo snežišče na vzvišeno skalo. Ko je hotel Mirko Mira pomagati, da bo s skale na lahko stopila na prod, je ta kar skočila, kar je imelo usodne posledice; v hipu ji je spodrsnilo in že se je kotalila po strmini. Z naglico se je Stepinšek pognal za njo in jo krepko vlovil za roko ter se skušal ustaviti, kar mu pa ni uspelo. Oba sta se kotalila po strmi grapi nizdol. Letela sta kakih 300 čevljev tedaj pa se je Stepinšek z roko zadel ob skalo in si jo prebil, da ni mogel Mire več držati. Mira je drsela naprej, zadela ob skalo, nato pa jo je vrglo čez dve polici in še pri bližnjem 600 čevljev čez steno, dokler ni obležala na snežišču. Stepinšek sam je po čudnem naključju obvisel nad prev-

som kakih 400 čevljev nad Miro.

Klub poškodbam je ostal pri zavesti in glasno je klical na pomoč. Njegove klice in tudi še krik ponesrečene Mire, je slišal oskrbnik Češke koč, ki je pohitel z nekim turistom nemudoma na pomoč. Seveda nesrečni Miri nista več mogla pomagati, pač pa sta za silo obvezala Stepišnika.

Dva meseca je umiral

Že 2. maja so našli na travniku v Sladkem vrhu 69 letnega posestnika Marjana Cerarja nezvestnega in s hudimi poškodbami, katerega so obdelali neznani napadalci. Ves čas, do zadnjih dni meseca junija je Cerar visel med življenjem in smrtjo, dokler ni nazadnje podlegel poškodbam. Za napad se je izvedelo šele po njegovi smrti in tako je državno pravdnistvo odredilo, da se napadalci zasledujejo.

Novorojenček v Krki

Nekega večera so otroci, ki so se kopali v Kandiji pod Mur-novo strojarno v Krki, zagledali sredi reke plavajoč zaboj. Potegnili so ga iz vode, ga odprli in našli v njem mrtvo dete novorojenčka ženskega spola. Za materijo poizvedujejo orožniki.

Stopetindvajsetletnica

V nedeljo 30. junija je minilo 125 let, kar se je v Cerovcu pri Ljutomeru rodil glasnik jugoslovanske misli, Ilirec Stanko Vraz. Stoletnica njegovega rojstva 1910 se je slavila še pod tujim jarmom, ob njegovi 125 letnici pa v svobodni Jugoslaviji.

Požigalec na delu

Od zadnje jeseni je v Slamnaku pogorelo že sedem zgradb in vse ponoči. Pred kratkim je zlobnež zažgal v gospodarskem poslopju želarja in zidarja Šiberca. Zgradba je popolnoma zgorela do tal in z zgradbo tudi razno orodje ter nekaj svinj.

Z litrom po glavi

V neki gostilni v Prečni pri Novem mestu je prišlo med razgretimi pivci do prepira, ki se je končal s pretepom. Konec je bil, da je dobil 25 letni posestnikov sin Jože Sulič z litrom po glavi in so ga morali oddati usmiljenim bratom v Kandijo, da mu popravijo razbito glavo.

Strah izginja

Iz Maribora poročajo: Po več držati. Mira je drsela naprej, zadela ob skalo, nato pa jo je vrglo čez dve polici in še pri bližnjem 600 čevljev čez steno, dokler ni obležala na snežišču. Stepinšek sam je po čudnem naključju obvisel nad previ-

Profesor Aleksander Verigo, ruski vremenski raziskovalec v Leningradu, ko je pristal on in njegova dva tovariša ki sta ga spremljala na poletu v višave. Uradno se poroča, da so se dvignili več kot deset milj s svojim balonom, da proučijo vreme.

AMERIKANSKI SLOVENE

Prvi in najstarejši slovenski
list v Ameriki.

Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, pone-
deljkov in dnevo po praznikih.

Izdaja in tiska:

EDINOST PUBLISHING CO.

Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544The first and the Oldest Slovene
Newspaper in America.

Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Mon-
day and the day after holidays.

Published by:

EDINOST PUBLISHING CO.

Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina	Subscription
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani
na uredništvo vsak dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za
zadnje število v tednu je čas do četrta dopoldne. — Na dopise
brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at
Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

J. M. Trunk:

Japonci in Nemci

Pred svetovno vojsko so bili Nemci debeli prijatelji z Japonci, dasi so jim zadnji to prijateljstvo slabo vračali, ker so jim napovedali vojsko, ko je pač njim tako kazalo. V politiki se pa hitro vse pozabi, in tako ta, zdaj ta dva zopet skupaj. Japoncem raste greben, ko vidijo, da ni nikogar, ki bi se upal njim zastaviti pot, in tako utegne biti nekaj na tem, tako "Pravda" piše, da Japonci naravnost izzivljajo Ruse. Seve ne manjka — pritožba na japonški strani, saj je znana pravljica, kako se je volk pritoževal nad jagetom, da mu kali vodo. Japonci lahko izzivljajo, ker vedo, da sovjeti ne morejo prav ničesar resnega početi, dasi se močno postavljajo v — Moskvi pri kaki slavnosti s svojo armado.

"Pravda" se pa pritožuje tudi čez Nemce, ki sistematično delajo v Baltičkem morju. List naravnost trdi, da nameravajo Nemci zavojevati Rusijo prav do Urala. Tudi to ne bo ravno iz trte zvite. Znano je, da so Nemci, ko so prišli zopet do sape, zahtevali kar nekako "oficielno" pri Ligi narodov celo — Ukrajino. Tedaj še ni bilo preveč sape, zdaj je te robe v Nemčiji na koše, saj so se iznebili vseh spon in Anglež jim daje prosto roko. Toraj ne more biti ravno nemogoče, da bi segali znani upi pri "Drang nach Osten" celo do Urala. Menda je v Rusiji do tri milijone nemških kolonistov, največ ravno tam ob Volgi. Jaz sem slišal prav iz ust takih Nemcev, ki so prišli iz Rusije sem v Ameriko, da so med vojsko že z neko gotovostjo računali na to, da bo Nemčija vladala res do Urala, saj se ti kolonisti niso smatrali toliko za ruske podanike, bolj za ruske gospodarje, kakor sem videl enako tu v Ameriki iz njih naziranj. To je spodletelo za takrat, ampak zdaj gre Hitler od stopnje do stopnje, in sanje do Urala niso ravno nemogoče.

Morda v Rusiji to vidijo. Ali jim gre le za komunizem, ali v resnici za Rusijo, je težko reči. Vsaj Nemci porivajo v ospredje, da nočejo zatreti komunizem, in se zdaj močno trkajo na prsa, da so prav oni obvarovali Evropo pred komunizmom, česar se jim res ne more oporekati.

Vsaj nekaj znamenj pa tudi kaže, da prodira celo v sedanje vladne kroge v Rusiji neka razsodnost, da s tako teorijo in utopijo ne morejo skozi zid. Ako je na tem nekaj resnice in pridejo zopet do pameti, potem si Rusija lahko v kratkem opomore, in lahko pokaže zobe na vzvodu in na zapadu. Ako se res Rusija spametuje, da bi lahko tudi drugi Slovani šli z njo, bi utegnili Nemci imeti dolgo pot do — Urala, in doživeti Napoleonovo usodo ob Belezini.

Čudna so neka pota.

Iz Prage se poroča, da sovjeti hočejo opustiti brezbožno borbo, in iščejo le, kako bi se mogli povleči nazaj. To bi pomenilo, da bi Rusija dobila versko svobodo, in ni

dvoma, da bi prišla v mase neka sila, ki bi branila to novo Rusijo do skrajnosti. Narobe pa rivajo Hitler in njegovi pristaši kakor nori v — paganstvo, pa hočejo do — Urala. Ako se v Rusiji izvrši preobrat, potem bi celo jaz šel med preroke, da za Nemce ne bo Urala, niti dostikaj za Japonce.

KAKO JE MED ROJAKI V
INDIANAPOLISU

Indianapolis, Ind.

Moram se zopet oglašiti in v prvi vrsti omeniti, da kakor vsako leto, nas tudi letos greje julijsko sonce, da se v neznosni vročini kuhamo in parimo in se nam koža lepi. Posebno pa tisti, kateri imamo svoje spalnice v gornjem štuku, ali kakor tudi pravimo, v drugem nastropju. Tako nam je, kakor v vichah. — Ko se vsled vročine utrujena vlečem, navadno kmalu zaspiš, a se tudi kmalu vzbudim z mislijo, da bo morda kmalu dan. Ko pogledam na uro, kaže šele polnoč. Ker vsled vročine ne morem spati, stopim k oknu in gledam v jasno zvezdno nebo, kjer nebroj svetlih zvezdic živahno miglja. Spomini me prevzamejo in duh mi poleti v lepo slovensko domovino. Spominjam se zlatih otroških let in vesele mladosti, ko sem večkrat gledal jasno nebo in na njem iskala zvezdo svoje sreče. V duhu gledam dragi tih nepozabni kraj, kjer stoji nepozabna hišica očeta, kjer so me zibali mamica moja, kjer sem preživel največje leta svojega življenja, kjer še žive sorodniki, prijatelji in prijateljice mladostnih let, s katerimi smo prepevali in se posušeno veselili brez zavisti in sovražstva v srcih. Kako ne, saj še vedeli nismo kaj je zavist. To človek spozna in ga razočara šele pozneje, ko živi daleč od doma, kamor ga pač zanes usoda.

Srečni ste rojaki in rojakinje, kateri ste odpotovali na evharistični kongres v belo Ljubljano in potem na odhiti k svojim sorodnikom in prijateljem. Želim vam zdravje in mnogo veselja v lepi Sloveniji med sorodniki in prijatelji. Želim vam pa tudi srečen povratek nazaj med vaše drage.

Na žalost, imamo pri nas tudi nekaj bolnikov in sicer: Moj svak Frank Donas, mnogim poznani gostilničar na West 10th street je že več mesecev težko bolan. Bil je že v dveh bolnišnicah in ga je zdravilo več učenih in priznanih zdravnikov, pa so mu le malo pomagali. Revče zelo veliko trpi. Koliko veselje bi bilo zanj in njegovo soprogo, kakor tudi za njegove sorodnike, če bi ozdravel, kar Bog daj. — Na bolniški postelji se nahaja že več mesecev težko bolan tudi Mr. Frank Luzar, kateri tudi veliko trpi. Zena Režika in otroci, pa molijo za njegovo zdravlje. — Ze doigo časa tudi boleha Mrs. Augusta Perkovič,

ki je že par let vdova in mati petih otrok. — Vsi ti naši bolniki so še v najboljših letih in vsi so bili čvrsti in močni, predno jih je bolezen napadla. Vsem želim, da bi kmalu zopet okrevali in se veselili trdnega zdravja med svojimi domačini, še mnogo let. — Pozdrav čitateljem tega lista.

Annie Koren

BOLEZEN IN SMRT NA ZAPADU

Enumclaw, Wash.

Ker ravno pošiljam naročnino za list Amerikanski Slovenec bom obenem poročala nekoliko novic, ki pa so bolj žalostne. — Ko ste bili po vseh slovenskih naselbinah tako agilni za list A. S. v času kampanje in dobili lepo število novih naročnikov, se vam jaz nisem mogla pridružiti, ker nas je ravno takrat obiskala huda bolezen, skrlatica. Tretjega marca se je počelo, da smo bili potem pet tednov zaprti. Potem se nas je bolezen držala kar naprej. Ko je namreč prenehala skrlatica, je prišla druga in sicer je drugi obolel za zastrupljenjem na roki in je moral v Tacoma bolnico; drugi dan potem je že tretji zbolel za revmatično mrzlico. Tako so bili kar trije hudo bolni. Nato sem še sama zbolela in ko sem nekoliko okrevala, mi je zbolel soprog, da so mi ga prinesli domov z njive, kjer je delal. Dobil je prevelik pritisk krvi in se še sedaj nahaja v kritičnem položaju. Ko je prišel sin Peter domov iz bolnišnice, je izgledalo, da je zdrav in sem bila vesela, da je bil boljši in da mu ni bilo treba odrezati roke, kot se je poprej mislilo. Komaj nekoliko dni je bil doma, ko ga je lotila revmatična mrzlica, da sta bila zopet dva naenkrat bolna in za slednjim niso niti zdravniki imeli več upanja, da bo okrevl. Dva zdravnika sta bila vsaki dan po dvakrat v hiši in se trudila, da bi bolnikoma vrnila ljubo zdravlje. Oba sta bila tudi večkrat prevedena s sv. zakramenti. Še sedaj ko to pišem, se nahajata sin Peter in pa oče bolna. Sedaj si pa dragi bralci mislite skrb, gorje in žalost. Noč in dan sem prečela in jima stregla kolikor sem vedela in znala. Koliko solz sem pretočila in večkrat si mislim, kako je to, da sem pri tolikem gorju ostala še živa. Bog me pač ni zapustil in mi je dal pomoč v tem, da so prišli dobri ljudje in mi pomagali pač kolikor so vedeli in znali. Vsem se prav lepo zahvalim za tako številne obiske doma in v bolnici in za vse, kar ste nam

darovali. Posebno se še zahvalim Mrs. Agnes Verhovnik, ki je bila tako dobra, da je ostala pri nas in mi pomagala, ker sem sama imela toliko skrbi in dela. Naj ji ljubi Bog stokrat povrne.

Po komaj 14 dnevni bolezni (revmatična mrzlica) je na Cumberland, Wash. umrl Frank Potočnik in sicer 5. junija ob 9. uri zvečer. Nihče skoro ni mogel verjeti te novice, ker skoro ni mogoče, da bi takega korenjaka, kot je bil Frank tako hitro strlo in zlasti še, ker je komaj par dni poprej rekel, da se počuti mnogo bolje in je nameraval iti v toplice. Pokojni je bil doma iz vasi Luže, pošta Selce nad Škofjo Loko na Gorenjskem, star 52 let, od katerih je v Ameriki preživel 29. Pokopan je bil 9. junija iz cerkve na pokopališče sv. Križa v Enumclaw. Pogreb je bil tako velik, da takega menda še ni bilo. Ljudi je bilo toliko, da je bila cerkev natlačena polna in so morali še zunaj ostati. Vencev in cvetlic pa toliko, da so jih na treh truckih peljali. Rev. Father Farley je imel ob krsti tako v srce segajoč govor, da so imeli vsi poslušalci solzne oči. Pokojni je bil eden starejših naročnikov Amerikanskega Slovenca. Spadal je k trem podpornim društvom in sicer k dr. št. 57, SNPJ, dr. št. 84, SSPZ, in L.O.O.M. v Enumclaw ter SP & C Club v Krain. Vsa društva so mu podarila krasne vence in se poslovila od njega ob odprtem grobu z lepim govorom. Pevski kvartet mu je pa zapel žalostinke. Pogreba se je udeležilo več prijateljev iz Cle Elum, Renton, Black Diamond, Issaquah in iz drugih daljnih naselbin. Pokojni je bil trgovinca z mešanin blagom. Tukaj zapuša žalujočo soprogo Mary, rojeno Dolenc in dva sina Franka in Georga; enega brata v Aena, tri sestre v starem kraju ter še več drugih sorodnikov. Tukaj po vseh naselbinah pa veliko prijateljev. Pokojnega bomo zelo pogrešali pri društvenem domu, kateremu je bil zelo naklonjen in je zanj veliko skrbel.

Nekaj dni potem se je peljal z dela domov z avtomobilom John Polajnar z Enumclaw in je kar na avtu umrl. Dasi je bil bol rahlega zdravja, vendar nas je ta novica globoko pretresla, ker pač nihče niti od daleč ni pričakoval da se bo kaj takega zgodilo. Možak je bil vedno vesel in je povsod rad pomagal kjer je mogel. V njem je društvo Isus Dobri Pastir v Krain, izgubilo zvestega tajnika in dobrega člana in ravno tako Slovenski Farmaški Citizen klub, kojega član je bil ter odbor v društvenem domu, ki si je toliko prizadeval, da se je Dom zopet postavil in veliko pomagal v finančnem oziru, kakor tudi z delom, da ga bodo res vsi pogrešali. Pokojni zapuša vdovo Mary in hčerko Mary. Pokopan je bil v petek 28. junija s peto sv. mašo, katero je opravil Father Farley, ki je tudi imel ob tej priliki res lep nagovor. Tudi pevci so mu lepo zapeli v cerkvi in pri odprtem grobu. Ker je usoda hotela, da nam je

hudo zbolel za pljučnico naš predsednik Joe Malerich, je vse potrebno za pogreb preskrbel sobrat John Cekada, blagajnik in podpredsednik John Umek, tako, da se je pogreb vršil ob veliki udeležbi članov in članic, prijateljev in znancev, ki so se poslovali od njega s številnimi venci. Tudi društvo in klub sta mu darovala lepa venca v zadnji pozdrav in John Umek je imel pri odprtem grobu prav lep v srce segajoč pozdrav. — Obema pokojnikoma želimo miren počitek v hladnem grobu. Vajin spomin bo vedno ostal med nami. — Žalujemo naše iskreno sožalje. — Vsem naročnikom Amerikanskega Slovenca mnogo pozdravov.

Josephine Richter, zast.

VOLITVE SE BLIŽAJO

Barberton, Ohio.

Vsem slovenskim državljanom in državljanke v našem mestu se naznanja da bo imel naš Amer. Slov. Državljanški klub sejo dne 27. julija v dvorani društva Domovina ob sedmih zvečer. Ta seja je sklicana vsled bližajočih se primarnih volitev, katere se bodo tukaj vršile dne 13. avgusta. Vsi tisti, ki niste volili zadnji dve leti in tisti kateri ste dopolnili 21 leto starosti od zadnjih volitev in pa tisti, kateri še niste volili v našem mestu, se morate iti registrirati dne 20. ali dne 22. in 23. julija v volilni urad v City Hall. Tam dobe te dni transfer tudi tisti, ki so se preselili iz enega v drugi kraj mesta.

Izmed našega naroda kandidira rojak August Montz, tisti, ki ima prodajalnico avtomobilov na zapadnem delu mesta in sicer za urad councilman-at-large. Ker je želja našega naroda, da ima svojega človeka v mestnem uradu, se pričakuje, da poskrbi vsak državljan in državljanke naše narodnosti, da gre na volišče dne 13. avgusta in voli za našega rokaka. Mr. Montz kandidira na demokratski listi in le demokrate ga morejo voliti, kar smo mi Slovenci skoro brez izjeme tukaj.

Da bomo Slovenci v našem mestu kaj več dosegli na političnem polju, je potreba, da držimo skupaj in da se ne cepimo. Lansk leto je nekaj ljudi, kateri so, najbrž vsled nepoznanja razmer tukaj, prišli k nam iz Clevelanda, začeli ustanavljati nov državljanski klub. Ta neljubi slučaj je bil povzročil tukaj veliko zmedo in pa tudi jezo. Nevarnost je bila, da se narod razcepi na dvoje, kar bi pomenilo toliko kot da nas ni, ker, ako pri politiki vlečeta dve strani vsaka na svojo, se ne doseže nič. Upati in želeti je, da bomo letos in sploh znaneprej, bolj složno skupaj delovali. Mladina nam odraša in vedno bolj se bodo dobili zmožni med nami, med tem ko dosedaj nismo takih imeli. Zeleti je tudi, da bi nekateri izmed naših rojakov, ki so sicer zmožni in delavni na drugem polju, bolj sodelovali tudi na političnem polju, skupaj z našim klubom.

Anton Okolish, tajnik

ŠIRITE AMER. SLOVENCA!

STAVBINSKO IN POSOJNO DRUŠTVO V NORTH CHICAGO-WAUKEGAN

North Chicago-Waukegan.

Pred 14 leti se je sprožila ideja med tukajšnjimi rojaki, da ustanovi Stavbinsko in Posojno društvo. Sklican je bil ustanovni shod, katerega se je udeležilo vpisalo nad 60 delničarjev. V ku 14 let je društvo imelo kar uspeh. Pridobilo si je premanje do \$600,000.00 in pomagalo je delničarjem, da so prišli svojih lastnih domov in da se z malimi vplačili prihranili vsote denarja. Veliko je mladih, ki so si prihranili po \$500, \$1000, ki bi si drugače skotovo ne bi bili. In kako jim je prihranjena vsota prav šla, ker so stopili v zakon stan in plačali za svoje pohištvo v gotovini. Prihranjenega je di v družbi nad \$200,000.00, teri bi bili skoraj gotovo izplačani, ker ta denar bi bil zmla na kakšni banki ali pa v njih delnicah; to lahko potrjuje, ki to izgubo bridko občutijo. Kot uradnik od ustanove imam zadosti izkušenj o vrednosti tega društva. Radi tega najtopleje priporočam vsem, ki niso še člani, da pripijo in pričnejo hraniti ko, je kateremu mogoče. Posebno priporočam Stavbinsko in Posojno društvo mladini. Ako mladina pomisli, da boš en prevzela vodstvo tega podjetja, katero je edino ki bo nudilo nameno pomoč, tedaj je dolžnost, da se zainteresira to podjetje. Lepa prilika, da bo nudila vsem za pristop soboto avgusta, ko bo odprta va serija delnic. Na delnice vplačuje: Class A, po 25c na den za dobo 6 let, 4 mesece. C, 12 1/2c za 12 let. Na enkrat plačilo, Class B, se prejema \$100.00. Torej ne pozabite in pristopiti prvo soboto 27. sta, 1935.

Vsi delničarji ste pa prva da se vdeležite glavne letne skaj se bo vršila 27. zvečer ob 7:30 v šolski dvorani. Na tej seji bo prebran zadnji delniški fiskaletna leta in tev treh direktorjev.

Radi tega mislim, da kolikoličakar zaima za to podjetje, bo gotovo prišel na sejo. Ako kateremu nikakor ni mogoče sejo priti, naj pa izroči "praksi" takemu delničarju, teri ga bo pravilno zastopal, pomnite si dobro, da napravi Stavbinskega in Posojno društva je danes odvisen od liki meri od dobrih direktorjev.

John Zalar, pr.

— Washington, D.C. —
zmi relifni urad poroča, da jem poročilo za prvih šest mesecev tega leta, da se v družin, ki so bili odvisni javne podpore stalni znižali. Okrog 825 tisoč družin, bile odvisne po vsej državi te podpore se sedaj oskrbujejo, kar je znano da se brezposelnost polajmanjšuje.

Najzanimivejše vesti
Amer. Slovencu: čitajte

TARZAN NEPREMAGLJIVI

(144)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

"Pridi doli, Nkima," kriči Tarzan, "in odveži pas, s katerim imam zvezane roke." — "Nkima se boji Dango," odgovori opica. — "Če prideš doli takoj," pravi Tarzan, "ti ne bo nič hudega. Če boš pa čakala, predolgo, Dango ubije Tarzana. — Kdo bo potem branil pred zverinami Nkimo če bo Tarzan mrtev?"

Opica Nkima je nato prišla z drevesa Tarzana za hrbet, hijena je pa kazala svoje ostre zobe in se smijala s svojim strašnim smehom, veselo se obilnega plena. "Hitro, Nkima, odveži," je govoril Tarzan opici, kateri so prsti drgetali od strahu pred hijeno, ko se je pripravljala da odveže Tarzanu roke.

Hijena je nizko pripognila svojo glavo in nekoliko pohitela bližje svoji žrtvi. V tem trenutku pa je Tarzan, videč nevarnost, iz polnih prsi zagnal silen krik, ki je odmeval po džungli kot grom in se je hijena prestrašena umaknila daleč nazaj. "Le hitro, Nkima," je prigovarjal Tarzan opici.

"Bo še veliko časa preteklo, predno bo Dango tukaj," je govoril Tarzan opici, "a če končno hijena opazi, da si ne morem pomagati, se bo kaj hitro vrnila." — "Prsti male Nkime so bolni," reče opica. "Tako so mehki in se mi tresejo, da ne morem z njimi odvezati vozla," govoril dalje opica.

DENARNE
POŠILJATVE

odpravljamo redno po dnevnem kursu v Jugoslavijo, Italijo, Nemško Avstrijo in vse druge delove sveta. Denar dobijo prejemniki točno in zanesljivo direktno na dom brez vsakega odbitka. Cene se podvržene spremembi kurza. Včeraj so bile naše cene:

Dinarji:	Za izplačila v dolarjih:
Za \$ 2.75.....100 Din	Za \$ 5.00 pošljite \$ 5.75
Za \$ 5.25.....200 Din	Za \$ 10.00 pošljite \$ 10.80
Za \$ 7.30.....300 Din	Za \$ 15.00 pošljite \$ 16.00
Za \$ 10.00.....400 Din	Za \$ 25.00 pošljite \$ 26.10
Za \$ 11.75.....500 Din	Za \$ 40.00 pošljite \$ 41.20
Za \$ 23.50.....1000 Din	Za \$ 50.00 pošljite \$ 51.50

Liro:
Za \$9.35.....100 lir
Za \$44.50.....500 lir in za \$88.20.....1000 lir

Vsa pisma in pošiljate naslovite na:

John Jerich

(V pisarni Amerikanskega Slovenca)

1849 W. CERMAK RD., CHICAGO, ILL.

—0—
"Slovenski katoliški dnevi"
družji, da se razkropljeni
med osumljeni, ne izgubimo
niumi.—

"Zlatarjevo zlato"

Zgodovinska povest iz XVI. stoletja.

AVGUST
ŠENOVA
—
poslovenil
SILVESTER
K.

"Nočem se, blazna ženska! Sama sva tukaj, ne vidi naju nihče. Pri roki mi je ostra sablja, a na nosilnici leži moje zlato, katero si mi uničila. Ako bi hotel, porinil bi ti ostro železo v tvoje kačje srce in rešil bi hrvatsko deželo in celi svet živega smrtnega greha. Toda nočem! Ta meč sem proslavil na slavo svoje neveste, ta meč sem dvigal za našo sveto krščansko vero in prej bi si odsekal desno roko in prej bi zlomil meč na dvoje, preden bi ga onesnažil s tvojo strupeno krvjo. Junak sem in nisem rabelj; zato so rablji, da smrtno kaznujejo zastrupnice. Ne, nameril sem ti drugo maščevanje. Pojdi in nosi s seboj skozi vse življenje svojo zblaznelo strast, kakor večno nezaceljivo rano; naj te žge s peklenjskim ognjem, naj te mori z večno žejno in ko ti bodo ovenela lica in ko se ti bo izsušilo telo, naj še v tvojem srcu gori strast kakor ognjena gora. In kadar boš ponoči v sanjah želela počitka, naj stopi pred te ta nedolžna deklica, blede in s solznimi očmi in naj upira svoje oči kakor leden nož v tvoje vroče srce. Umiraj in živi, živi in umiraj! Prokleta bodi do groba in onkraj njega!"

"Joj, joj!" zaječi Klara in poklekne s povešeno glavo pred mrljico.

"Pojdi, grešna žena in pusti me, da zadnjikrat molim k Bogu na strani svoje Dore!" Mladenec lahno poljubi mrtvo nevesto.

Kakor zdvijana plane Klara pokonci in obupana pobegne po skrivnem hodniku.

Drugega dne gre kapitan Pavel obiskat grob svoje ljube zaročenke. Kako se začudí, ko opazi, da sedi na grobu stara ženica. Pavel stopi bližje. Spozna Magdo, ki je držala v roki rožnivenec.

"Magda!" pokliče kapitan, a starka se ne gane.

"Magda!" ponovi še enkrat kapitan in položi starki roko na ramo. Starka je bila mrtva. Kot zadnji spomin življenja je trepetala solza na licu dobre Magde. Bila je v molitvi zaspala na grobu svoje Dore.

XXIII.

Bili so božični prazniki. Krasna božična noč je kazala na vedrem nebu milijone zlatih zvezd. Zima je bila huda in po gorah okoli Zagreba, kakor tudi po dolinah je bilo snega do pasu. Na suhih vejah se je lesketalo ivje liki biserom, a mesečina je odsevala po snegu, kakor da je zemlja posuta z žlahtnim kamenjem. Tiho in mirno je bilo po gori, še celo veter ni stresal vejaveja; potok je molčal in ni bilo čuti njegovega žuborenja po globini. Bil je Božič, sveti večer. Kakor iz sneženega groba so gledale črne kmetske hišice, a iz hiš je svetila v zimsko noč vesela luč. Človeštvo se je v spominu veselilo prihoda nebeškega kralja, ki je bil v Betlehemu stopil na svet. Blagi mir se je razlival po zemlji in v človeških srcih je klicalo: "Rodil se kralj nebeški!" Samo ena duša v gori ni čutila nebeškega miru, v njej ni žarel sveti božični kres, v njej je plamtel peklenjski ogenj; ta duša ni hrepnela po Bogu, ampak klicala je vraga. Kakor omamljen je bežal naprej, raztrgan, potrtn in izmučen. Do kolen je gazil sneg, do

pasu se je včasih pogreznil, lice mu je žarelo od mraza, kri mu je burno plala in težko je dihal. Kakor ranjen volk je hitel navkreber in se lovil za bodeče grmovje, kakor jež se je zvil in poglaval zopet navzdol; nič ni maral, ako je butil ob drevo ali ob panj, ki je bil skrit pod snegom, ako se je udaril ob kamen poleg pota. Bežal je bil izgubil plašč, izgubil kapo, a drvil je naprej, kakor bi ga hudobni duhovi tirali z bičem. Ta človek je pribežal iz Zagreba v goro, dalje in dalje v goro; bilo je videti, da hoče čez njo na drugo stran. Dospel je v gorsko globel, do kamena pod strmo pečino. Utrujen sede na kamen. Dva-krat ali trikrat vzdihne, kakor bi mu primanjkovalo sape. Z vrata si odvijne pisan ovrtnik in si ga omota okoli glave, nekolikokrat si dahne v roke, da bi si jih zagrel, iz žepa potegne steklenico, nagne jo in naredi več požirkov. Zopet vzdihne. Bilo mu je lažje. Žganje ga je jelo greti. Ko se nekoliko ogleda, vidi, da je v globeli in v varnem zavetišču, kjer ga ne more izdati mesečina. Zopet nese steklenico k ustom in začne piti. A, to je dobro! Prokleta zima! Kako gre do kosti! Še celo živa kri bi zmrznila. Samo, da le pride enkrat čez goro — potem bo lažje. — Ali čuj, čuj! Človek se prestraši. Na vrhu, čez katerega je bil prišel, poka grmovje in z vej pada sneg. Tukaj sta! Da, onadva sta. Bežati bo treba. Mož se strese in nagnivši glavo prisluskuje. Da, da, že sta tu! Le v beg! Kakor kača, kadar se je dotakneš, plane mož kvišku, zavije okoli pečine in zbeži po gori navzgor. O, ko bi bilo leto, toplo leto, kako lahko bi bilo pobegniti; ali zima je, sneg je! Prokleti sneg! Kakor kača se vije za človekom v snegu sled, a stopinje izdaja v snegu prokleta oko vedrega neba, mesec. Ko bi bila vsaj burja, metej, megla! A nebo je čisto kakor steklo. Človek se je bil komaj umaknil v goro, že se prikažeta pri pečini dva moža. Eden izmed njiju je velikan z dolgo puško in visokim klobukom. Na razgaljenih prsih se mu nabira ivje, brki so beli in ledeni, le oko se sveti kakor pastirski ogenj sredi temne šume. Ta mož je stari junak Miloš Radak. Drugi je mlajši, ovit v plašč in pokrit s kopo. Tudi njegovo oko plamti in prsi se mu dvigajo. Ta mladenec je Jurko.

"Tukaj sem kaže sled!" meni Jurko in se nagne nad sneg.

"Treba bo paziti še dalje!" odgovori Radak.

"Seveda!"

"Pojdiva torej!"

"Nekoliko si lahko odpočiješ!"

"Ne za cesarjevo krono!"

"Saj ne more biti daleč. Samo za malo trenutkov."

"Nimava časa. Nočem prej ne jesti, ne piti, ne sedem in ne vlečem se, dokler še nosi živo glavo na vratu."

"Utrujen sem!" izdahne Jurko.

"Tedad pa počakaj! Samo zapomni si, da je tukaj silno veliko volkov, Jurko."

"Ne bojim se!"

"Kar pojdiva naprej!"

"Glej, poleg kamna je v snegu nekoliko sveže krvi, glej, tukaj je tudi steklenica! — Prazna je!"

(Dalje)

ISČEJO SE

Prosjajo se spodaj navedene osebe da se javijo Izseljenškemu Komisarijatu v New Yorku. Ti isti naši naseljenci, ki bi zamogli dati kake informacije o iskanih se naprošajo, da pišejo na:

Slavoj Trošt,
Commissioner of Emigration
Royal Yugoslav Consulate
General,

1819 Broadway, New York, N.Y.

Baglam Kata iz Lukavac-a, sedaj se nahaja nekje v East Youngstown, Ohio. — Bukovich Marija rojena Gortva iz vasi Stari Bečej; sedaj živi nekje v Harbor, Indiana. — Bulatt Mitchell iz Gornje Pijavčine; sedaj nekje v New York City. — Bunjac Mile Djuro imenovan "Miško" rodom iz Kraljevcani. — Dadić Marijan pristojen v Viješerju, občina Benkovac; sedaj nekje v New York City. — Demonja Petar iz Bjelovaca br. 4; zadnjič se javil iz Gary, Indiana.

— Daničić Frank rojen v vasi Zaboršt okraj Krško; v Ameriki od 1913; delal v nekem hotelu v New York City. — Donner Arpad iz Zagreba; živel v New Yorku od 1932 leta. — Golubić Janko iz Grabra 12, srez Jastrebarsko; zadnjič se javil iz Johnstown, Pennsylvania. — Goršek Karl iz Leskovca, občina Krško; v Ameriki od 1914, živel v Pittsburghu, Pa. — Govedarica Gaša iz Izgorima, srez Gatački, Zetska Banovina. — Harapin Mato iz Zagreba; v Ameriki od 1909; živi nekje v Lorain, O. — Hiel Valentin iz Srpskog Miletića. — Joger Leopold iz Terbovelj; v Ameriki od 1. 1921; zadnji naslov mu je bil v West Newton, Pa. — Jovanović Petar iz sela Veliki Izvoz kraj Zaječara. — Jurich Pavao imenovan "Fortigalo" iz Primoštena pri Šibeniku; sedaj živi nekje v New York City. — Kisić Perka iz Nikšića, Zetska Banovina; sedaj živi nekje v Illinois. — Knez Kuzma M. iz Novog Sada, inženir; bival nekaj časa v Iowa in Chicago, Ill. — Kočević Trajko iz Veleša, Vardarska Ban; živi nekje v Chicago, Ill. — Lokas Mato iz Gruža (Dalmacija). — Ljulić Petar iz sela Žirovac srez Dvor, Savska Ban; sedaj živi nekje v Peekskill, N. Y. — Limondžija Laza iz Beograda; zadnjič se javil iz Akrona, O. — Madžarac Jano iz Hajtića, Glin, Savska Ban. Javil se iz Steelton, Pa. — Martinović Mile iz sela Torka. — Mastinović Stevan iz Medine (Madžarska) sedaj nekje v Akron, O. — Mileusić Milan iz Bosanske Dubice; živi nekje v Columbus, O. — Milovančević Ilija rojen 1882 v Mohovo; zadnjič se javil iz Campbell, O. — Mirich Doroteja rojena Prussanovskij; zadnjič se javila iz Elmira, N. Y. — Pavlič Alojzija iz Kaptolskog Galdova 24; sedaj živi v Lewis, Ohio. — Pešić Adam iz Banje Luke. — Petrović Miodrag iz Kragujevca; v Ameriki prišel 1. 1914 v srbski vojni misiji. — Reljac Luka iz Podhuna občina Jelenje; živi nekje v Pennsylvaniji. — Rumenčik Josip rodom iz Žabalja, Dunavska Ban; zadnjič se javil iz Newark, N. J. — Sapar Marija rojena Cizerle iz Stične; biva nekje v Auburn, Ill. — Scheuer Karl rojen 1873 na Dunaju; bival v New York City. — Šerčer Anton iz Vrbe, srez Celje; živi nekje v Barberton, O. — Šević Petar iz Sinik-a Temerlin, Dunavska Ban; sedaj v Columbus, O. — Sigel Ivan iz Zagreba; sedaj živi nekje v Cleveland, O. — Šiljanec Marko iz Ljutomera, Dravska Ban; v Ameriki od leta 1908. — Sočević Jordan Lazar iz sela Capare, Vardarska Ban; sedaj v Lorain, O. — Sovina Ilija iz sela Ilova; zadnjič se javil iz Dayton, O. — Svrakić Anton iz Starog Slatnika 5; živi nekje v Osago, W. V. — Tatić Milivoj star 62, rojen v Titulu, Dunavska Ban; živi sedaj nekje v Cleveland, O. — Tomac Gera-Krkar iz Bosljiva Loka (Brod na Kupi); zadnjič se javila iz Brooklyn, N. Y. — Tomašević Toma iz Velikog Vrhra srez Jastrebarski, Savska Ban; sedaj živi v St. Marys, Pa. — Vadaln Valentin

iz Nemške vasi pri St. Petru na Pivki (Postojna); baje živel in umrl nekje v New York City. — Vitez Andrija živi nekje v West Aliquippa, Pa. — Vrbanić Ana iz Buzina, občine Odra pri Vel. Gorici; sedaj živi v Ogdensburg, N. Y. — Vučković Ilija iz Srpskih Moravača; bival nekje v Carnegie, Pa. — Wagala Jano iz Sibaša, srez Bačko-Palančki, Dunavska Ban; živi nekje v Barberton, O. — Zec Stanko P. iz sela Čaglice, Bos. Krupa. — Žic Eleonora iz Zupanje; živi nekje v New York City. — Žurej Josef iz sela Liboj, Celje; živi nekje v Clarksburg, Pa. — Žuzić Tomo iz sela Hrastova, Jastrebarsko, Savska Ban; živi nekje v mestu Lombridge, Pa.

LASTNEGA SINA OBGLAVIL

Novska, Jugoslavija. — V vasi Krivaji se je zgodil neobičajen zločin. Kmečki posestnik Josip Kuharić je nenadoma zblaznel. Pritekel je iz hiše, zgrabil svojega 8. letnega sina, ki se je igral z otroki na dvorišču ga odvedel k tni, mu položil glavo nanjo in odsekal. Nato se je hotel vreči v vodnjak pa so ga ljudje prehiteli in izročili orožnikom. Odveden je bil v Novsko od tam pa v zagrebško umobolnico.

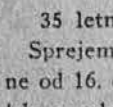
"MRTVE DUŠE" V SODOBNJI RUSIJI

V Taškentu so odkrili, da izplačujejo tamošnje oblasti pokojnikom tudi dvema častnikoma bivše carske vojske. To odkritje je povzročilo natančno preiskavo proti štirinajstim uradnikom pokojninskega resora, ki so morali pred sodišče, katero jih je obsodilo na deset let bivanja v koncentracijskem taborišču. Pokojniko so izplačevali na imeni generalov Butova in Doljenka. Poleg tega se je izkazalo, da je "prejemalo" penzijo še 77 drugih oseb, ki jih sploh niso nikjer na svetu. Prvi je moral v koncentracijsko taborišče vodja pokojninskega oddelka Titorenko, dočim so njegovo tajnico, da bi ji zamašili usta, ubili in vrgli v bližnjo reko, iz katere so jo potegnili mrtvo.

Društvo sv. Jožefa

štev. 53, K.S.K.J.,
Waukegan, Ill.

Društvo sv. Vida

štev. 25, K.S.K.J.,
CLEVELAND, O.

35 letni jubilej 1900 — 1935.
Sprejema vse slovenske katoličane od 16. do 55. leta v odrasli dolet; v mladinski oddelku pa od rojstva do 16. leta. — Seja se vrše vsako 2. nedeljo ob 9.30 uri zjutraj. Društvo ustanovljeno leta 1900. — Skupno šteje 451 članov (ic). Nadaljnja pojasnila se dobi od sledečega odbora:

Frank Jerina, predsednik
Joseph Zore, tajnik
Mike Opeka, blagajnik.

Društvo sv. Vida

štev. 25, K.S.K.J.,
CLEVELAND, O.

Leto 1935.

Predsednik: Frank Habiček, 6310 Carl Ave.

Tajnik: Anthony J. Fortuna, 1093 E. 64th Str.

Blagajnik: Anton Korosec, 1063 Addison Rd.

Zdravniki: Dr. J. M. Seliškar, Dr. M. J. Oman, Dr. L. J. Perme in Dr. A. J. Perkro, Dr. A. Skur in Dr. F. J. Kern.

Društvo zboruje vsak prvi torek v mesecu v Knausovi dvorani ob 7.30 zvečer.

V društvo se sprejemajo člani (ice) od 16. dneva do 16. leta in se jim nudijo štiri različne vrste zavarovalne, od \$250.00 do \$2000.00.

V društvo se sprejemajo tudi otroci od 1. dneva do 16. leta.

Za bolniško podporo pa \$1.00 in \$2.00 dnevne bolniške podpore. V slučaju bolezni, bolnik naj se naznani pri tajniku samo, da dobi zdravniški list in karto in naj se ravna po pravilih.

23 LET IZKUŠNJE
Pregleduje oči in predpisuje očala

DR. JOHN J. SMETANA

OPTOMETRIST

1801 So. Ashland Avenue

Tel. Canal 0523

Uradne ure vsak dan od 9. zjutraj do 8.30 zvečer.

PISANO POLJE

J. M. Trunk

"Nasprotnik katoličanstva"

Pod tem naslovom piše Frank Barbič v "Prosveti". Neki Hudson ga je baje na kari malo kavnil, ko je izvedel, da je nasprotnik katoličanstva. To ga je očividno zaskledelo, saj je Hudson menda celo vprašal, ali je on "kake druge" narodnosti ko ostali clevelandski Slovenci. Narodnost je le narodnost, dasi je morda drugače le kaka med — narodnost. Glede narodnosti se ne opravičuje, pač pa, "da je proti duhovništvu te (katoliške) vere," za kar "imam pač vzroke." Zdi se, da bi bil ta Hudson moral biti sam katoličan, ko je kavnil Franka Barbiča radi nasprotstva do katoličanstva, ampak vrlo naiven bo ta Hudson, ker mu je takoj prikal ("Hudson je odgovoril na moja izvajanja, da v teh slučajih imam prav.") ko je izvedel za Barbičeve — uroke. G. Barbič je temu Hudsonu povedal, "da je čital razlaganje svetega pisma in tolmačenje nasprotstev v svetem pismu, ki ga je spisal Tomaž Papne. Kajti po svetopisemskih trditvah se je večkrat zgodilo, da se je sin rodil kar par stoletij pred njegovim očetom."

Hardinohamol, če to ni nasprotstvo, potem je še kravek maslo in muca cesarica. Eh, er G. Barbič je toraj takoj požrl, kar mu je serviral ta Tomaž Payne. Ali je G. Barbič slep, da ne vidi, ko imamo tu v Ameriki samo kar nad 200 sekt, ne morda le kakih knjig, in vsaka se sklicuje na sv. pismo in razlaga po svojem? Sicer G. Barbič sam sebi ne bo verjel, ako pravi, da "radi takih in podobnih nasprotstev ter protislovij katoliški duhovniki svojim vernikom ne dovolijo, da bi čitali sv. pismo," saj je iste slovenske narodnosti ko ostali clevelandski Slovenci, in jaz stavim, da mora biti tam v Clevelandu precej takih Slovencev, ki imajo sv. pismo v svojih hišah, ampak duhovniki katoliške vere, oziroma katoliška cerkev ima le prav, da vsaj skuša ob-

varovati vernike pred kakšnim plehom, kakršnemu je Frank Barbič nasedel. "Toda to niso glavni vzroki in slučaj, da sem, kar sem pravi."

Človek bi pričakoval pravi — kanone, ki bi do tal porinili to — katoličanstvo, čiglas nasprotnik je G. Barbič. pripoveduje nekaj o — sv. pismu in o fajmostru Preleskur. Ali ni škoda prostora v stu? Morda mu je nekaj zjilo po glavi, ko je čital "Majskem Glasu" in nekaj spovedi, kar je zapisala Katka Zupančič, in on sam tudi malo hotel postaviti in si pridobiti nekaj lavorov. Malo drugačni ljudje so si lomili zobe, ko so vgriznili — spoved, G. Barbič, kak pač hoče, ampak katoličanstvo obžalovalo, da si je tudi polomil zobe, drugače pa — slo mirmo preko Franka Barbiča po svoji poti.

Samo beležim

Ne bom se morda postavil poleg angleškega diplomata Lorda A. Edena, ki hodi nejezičljivo kupčijah Evropski. Roba je bolj neki za smeh. O Edenu pišejo, da je — mladosten. Imajo let, pa res izgleda prav mladostno. Malo pojezilo gani in malo se je tudi pohudoval. Rad bi vsaj izgledal toraj mla-

Ko sem jaz malo pokaval in je kdo pokaval nazaj, je pokaval po — starem moštru med gorami. Ali se morda — jezil? He he. Čudno je na tem paklasti svetu, da je eden premleli drugi pa — prestar. Za sm-

Z desko po glavi

V kritičnem stanju je pripeljan pred kratkim v clesko bolnico 56 letni posestnik Martin Kralj s Preserjaj Braslovčah. Neki neznani moški ga je udaril z desko po glavi tako močno, da mu zdrobil lobanjo.

SIRITE AMER. SLOVENC

VELIKA KAMPANJA PODPREDSEDNIKOV

K.S.K.J.

Vrsta od 1. marca do 31. decembra 1935.

Rojaki Slovenci in Slovenke!

Mati vseh drugih slovenskih podpornih organizacij v Ameriki, K. S. K. J. Jednota, ki posluša že 41. leto, vas potom svoje nove kampanje zopet vabi v svojo sredino, če ste niste član (ca) te ugledne in zaslužne organizacije. Za pristop imate sedaj najlepšo priliko.

Za smrtno zavarovanje se vam nudi 5 različnih razredov, med temi tudi eden, da dobite celo zavarovalnino izplačano v denarju ko še živite.

Člani, ki dosežejo 60 ali 70 let, so upravičeni do starostne podpore; 70 let stari članom plačuje Jednota ves assessment.

Razredov centralne bolniške podpore ima Jednota četvero: po \$2 dnevno, \$1, 50c in \$5 tedensko.

V Mladinskem oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B". Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek, samo 15c v razred "A" in 30c v razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450 in zavarovanega v razredu "B" se plača \$1000 posmrtnine.

Tekom kampanje se nudijo sledeče ugodnosti: Prost pristop, prosta zdravniška preiskava, 50c nagrade pri zavarovalnini \$250; \$1.00 nagrade za \$500 zavarovalnino; \$2.00 za \$1000; \$3.00 za \$1500, in \$4.00 za \$2000 zavarovalnino.

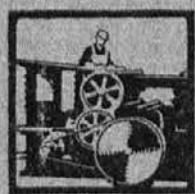
Za nove člane mladinskega oddelka, 50c.

Za ustanovitev novega društva (8 članov zadostuje) plača Jednota \$20 poleg kampanjskih nagrad.

Glede drugih podrobnosti za pristop se obrnite na tajnika ali tajnico katkega krajevnega društva, ali pa na glavni urad: 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

VS AMERIŠKI KATOLIŠKI SLOVENC BI MORALI SPADATI H K. S. K. J. JEDNOTI!

Napačna je misel-

če misli trgovec, ali društveni uradniki, da so izdatki za tiskovine nepotrebni izdatki.

Lepa tiskovina napravi vedno najljepši vtis na vsakogar. Lepa tiskovina z vašim imenom je najzgovornejša reklama za vas!

Naročite tiskovine od:

Tiskarna Amerikanski Slovenec

1849 West Cermak Road

Chicago, Illinois